

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **R. V.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený zmocněncem K. V., narozeným dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2022, č. j. MPSV-2022/3004-421/1

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „žalovaný“) ze dne 4. 3. 2022, č. j. MPSV-2022/3004-421/1 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ze dne 1. 11. 2021, č. j. ULA-3749/2021-K1 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) vydané Úřadem práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem (dále jen „úřad práce“). Prvostupňovým

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

rozhodnutím bylo rozhodnuto o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání podle § 30 odst. 2 písm. f), odst. 3, § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), a to ode dne 19. 7. 2021 z důvodu maření součinnosti.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že kdyby úřad práce neukončil dokazování ve správní řízení o jeho vyřazení z evidence uchazečů, musel by dospět k závěru, že zde byly dány závažné důvody neúčasti žalobce, neboť žalobce byl ve Velké Británii a na sjednaný termín schůzky 19. 7. 2021 za účelem naplánovaného ukončení evidence uchazeče o zaměstnání se místo něj dostavil jeho zmocněnec. Namísto pomoci při hledání zaměstnání v zahraničí se úřad práce rozhodl ukončit evidenci uchazeče o zaměstnání k datu 19. 7. 2021, na základě domnělého maření součinnosti, když namísto uchazeče se dostavil zmocněnec, aniž by úřad přihlédl k důsledkům ukončení evidence uchazeče o zaměstnání projevující se nezaplacením zdravotního pojištění od 19. 7. 2021.
3. Úřad práce nepřihlédl k charakteru svého konstitutivního rozhodnutí zasahujícího do osobní sféry žalobce, fakticky tak popřel rozhodnutí Nejvyššího správního soudu Ej 398/2004. Ve Velké Británii se pojistné na zdravotní péči neplatí, občan je pouze evidován, aby mu byla poskytnuta bezplatná zdravotní péče (žalobci bylo přiděleno číslo národního pojištění s datem registrace 1. 9. 2021). Naproti tomu občan ČR musí pojistné platit, i když nemá žádný příjem, a pokud nezaplatí, je penalizován.
4. Úřad práce nezměnil kontaktní adresu žalobce ani po zaslání plné moci zmocněncem dopisem ze dne 14. 9. 2021, spolu s uvedením jeho přechodné adresy v Londýně, a nadále doručoval fikci vložení do schránky; zatížil tak průběh správního řízení vadami mařící práva žalobce na spravedlivý proces s cílem vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání za každou cenu.
5. Žalobce dále namítal, že podmínka elektronického podpisu při elektronické komunikaci s úřady vyřazuje miliony lidí z této komunikace, neboť většina elektronický podpis nemá. Ustanovení § 37 správního řádu je diskriminační; neumožňuje všem účastníkům veřejné datové sítě, bez právního vzdělání, záležitost (bez elektronického podpisu a příslušné platby) vyřídit, a umožňuje tak správnímu orgánu záležitost ukončit, aniž by přihlédl k závažnému obsahu zaslání emailu.
6. Žalobce se dne 26. 10. 2021, po ukončení dokazování, ze své vůle, dostavil na úřad práce za účelem dodatečného vysvětlení své nepřítomnosti na jednání dne 19. 7. 2021 s tím, že se místo něj na toto jednání dostavil zmocněnec, protože v té době byl ve Velké Británii, a nemohl se proto jednání zúčastnit, dále uvedl, že je nutné doručovat písemnosti na adresu zmocněnce.
7. Žalobce obdržel od úřadu práce zápis ze dne 26. 10. 2021, který byl vyhotoven dodatečně paní T., bez jeho podpisu, přitom s touto osobou nejednal. Žalobce jednal s mladou úřednicí, která mu zápis z jednání nedala. Jak je zřejmé, úřad práce ke sdělení žalobce nepřihlédl, trval na tom, že nelze přihlížet k úředně neověřené plné moci, což vedlo úřad práce k zaslání rozhodnutí ze dne 1. 11. 2021 na adresu trvalého pobytu žalobce. Úřad trval dále na svém závěru, že žalobce mařil součinnost nedostavením se dne 19. 7. 2021.

8. Úřad práce v prvostupňovém rozhodnutí o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání k tvrzení, že se jednání dne 19. 7. 2021 zúčastnil zmocněnec žalobce, nepřihlédl, ani k informaci, že žalobce odletěl do Velké Británie dne 24. 6. 2021. Pripouští-li zákon o zaměstnanosti možnost hledat zaměstnání v zahraničí, pak toto hledání nemůže být důvodem k ukončení evidence žalobce o zaměstnání s tvrzením, že jednání žalobce (hledání zaměstnání v cizině) bylo posouzeno jako maření součinnosti s úřadem práce (v rozporu s Úmluvou Mezinárodní organizace práce č. 88, č. 181 apod.). Z obsahu obou rozhodnutí plyne, že hledá-li uchazeč o zaměstnání práci v cizině, pak nemůže být veden v evidenci úřadu práce, a nedostavení se na jednání z důvodu hledání zaměstnání žalobcem v cizině není vážným důvodem.
9. Evidence uchazeče o zaměstnání však dává uchazeči možnost si zaměstnání hledat i za pomoci úřadu práce, chrání uchazeče před zhoršováním jeho stavu podporou v nezaměstnanosti a odložením povinnosti platit zdravotní a důchodové pojištění; zlepšuje tím jeho postavení a zvyšuje možnosti zpětného zařazení uchazeče do pracovního procesu. Hledá-li aktivně uchazeč zaměstnání vedle úřadu práce, pak uchazeč nemaří součinnost s úřadem. Je známo, že ve velké většině si uchazeč nachází zaměstnání sám. Kriminalizovat hledání zaměstnání uchazečem a sankcionovat tuto činnost vyloučením z evidence uchazeče o zaměstnání není smyslem zákona o zaměstnanosti, zvláště proto, že na nezaměstnanosti se podílí stát (např. změna režimu, změna daní apod.) se zaměstnavateli; příčiny vedoucí k nezaměstnanosti nemůže nezaměstnaný ovlivnit.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul rozhodné skutečnosti a setrval na svých závěrech popsaných v napadeném rozhodnutí.
11. K námitce žalobce, že rozhodnutí o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání bylo žalovaným potvrzeno i přesto, že žalovaný konstatoval chybný postup úřadu práce, když neakceptoval ve správním řízení doložené plné moci, žalovaný uvedl, že žalobce, i přes tento chybný postup úřadu práce, nebyl krácen na svých právech účastníka správního řízení, jak namítá. Plné moci byly prokazatelně úřadu práce poprvé doloženy dne 17. 9. 2021, tedy po zahájení správního řízení, v rámci písemného vyjádření zmocněnce podaného právě k tomuto zahájení správního řízení. Správní řízení tedy bylo doručeno na kontaktní adresu žalobce řádně zahájeno. Ostatně se zahájením správního řízení byl nesporně seznámen i žalobce nejpozději při osobním jednání na úřadu práce dne 26. 10. 2021, ze kterého byl pořízen protokol o ústním jednání, jehož znění osvědčil dne žalobce svým podpisem. I přesto, že úřad práce pochybil, když neakceptoval pro účely správního řízení ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání plné moci doložené zmocněncem, je nutno konstatovat, že žalobce byl se zahájením správního řízení i s obsahem napadeného rozhodnutí nesporně seznámen a podal včas řádné odvolání, žalovaný z tohoto důvodu dospěl k závěru, že uvedené pochybení správního orgánu I. stupně v daném případě nemělo dopad do procesních práv žalovaného, jak bylo podrobně odůvodněno v napadeném rozhodnutí o odvolání.
12. K tvrzení žalobce, že se na úřad práce ve stanoveném termínu dostavil jeho zmocněnec, což prokazuje lístek s datem a pořadovým číslem, avšak nebyla akceptována předložená

plná moc, žalovaný jednak uvádí, že toto tvrzení žalobce poprvé uvedl a popsany lístek poprvé doložil až ve svém odvolání, před vydáním rozhodnutí o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání žalobce, stejně jako jeho zmocněnec, pouze uváděl, že ve stanoveném termínu se na úřad práce nedostavil z důvodu pobytu ve Velké Británii za účelem hledání zaměstnání, případně studia jazyka. Dále však k této námitce nutno uvést, že i případné dostavení se zmocněnce na úřad práce ve stanoveném termínu by nemohlo být rozhodně považováno za splnění povinnosti žalobce dostavit se osobně na úřad práce za účelem jednání o zprostředkování zaměstnání. Povinnost uchazeče o zaměstnání dostavit se na úřad práce ve stanoveném termínu je povinností vážící se konkrétně na osobu uchazeče o zaměstnání a není možno se této povinnosti zprostit udělením plné moci k zastupování.

13. Tvrzení, že žalobci v dostavení se na úřad práce mimo pobytu ve Velké Británii za účelem studia anglického jazyka a hledání zaměstnání, bránila také krizová situace ohledně Covid 19, bylo poprvé uvedeno až v žalobě proti napadenému rozhodnutí, přičemž toto tvrzení rovněž nebylo nijak prokázáno. Nebylo nijak prokázáno ani tvrzení žalobce uvedené poprvé rovněž až v žalobě, že dne 19. 7. 2021 se zmocněnec dostavil na úřad práce za účelem jednání o ukončení vedení žalobce v evidenci uchazečů o zaměstnání. O dostavení se zmocněnce na úřad práce dne 19. 7. 2021, ani o obsahu tvrzeného jednání nebyl předložen žádný důkaz a ostatně ani sám žalobce ještě při jednání na úřadu práce dne 26. 10. 2021 vůbec nezmiňoval možnost ukončení své evidence na úřadu práce.
14. K námitce žalobce, že měl vážné důvody pro nedostavení se ve smyslu ust. § 5 písm. c) bod 7, 11 zákona o zaměstnanosti, pak žalovaný uvedl, že žalobce byl na základě své žádosti veden v evidenci uchazečů o zaměstnání a ze spisové dokumentace je nesporné, že mu byl dne 22. 6. 2021 řádně stanoven termín k dostavení se na úřad práce na den 19. 7. 2021 v 9:00 hodin, přičemž jako důvod po zahájení správního řízení, prostřednictvím svého zmocněnce dne 17. 9. 2021 (tedy dva měsíce po stanoveném termínu), pouze obecně, zcela neurčitě a nekonkrétně uvedl, že se nachází ve Velké Británii za účelem zabezpečení zaměstnání, přičemž poukázal na ust. § 11 zákona o zaměstnanosti o právu svobodně si zvolit a zabezpečit zaměstnání na území České republiky i v zahraničí. Tyto důvody však za daného skutkového stavu věci nemohou být podřazeny pod důvody ve smyslu ust. § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Je nesporné právem fyzické osoby hledat si svobodně zaměstnání, a to rovněž mimo území České republiky, přičemž jednání o zaměstnání může být za určitých okolností vážným důvodem ve smyslu ust. § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti zohlednitelným při nesplnění povinnosti uchazeče o zaměstnání. Muselo by však být prokázáno, že právě v době stanoveného termínu probíhalo jednání o možnosti nalezení zaměstnání, které nebylo možno uskutečnit jindy, a to z důvodů na straně zaměstnavatele, a také, že žalobce je nadále schopen povinnosti uchazeče o zaměstnání vůči úřadu práce v České republice plnit. Nelze totiž pouze obecným odkazem na hledání zaměstnání ve Velké Británii, navíc bez konkrétního výsledku ve formě brzkého uplatnění na trhu práce, zcela rezignovat na spolupráci s úřadem práce a přitom se domnívat, že fyzická osoba bude dále vedena jako uchazeč o zaměstnání v evidenci úřadu práce v České republice se všemi benefity z toho vyplývajících a její pobyt ve Velké Británii za účelem studia jazyka a následného hledání zaměstnání, bude bez dalšího brán jako důvod zvláštního zřetele hodný pro nemožnost dostavení se na úřad práce a osobního jednání o zprostředkování zaměstnání po dobu více jak 3 měsíců (do 19. 7. 2021 do 26. 10. 2021).

Skutečnost, že žalobce zcela rezignoval na spolupráci s úřadem práce v České republice, pak zcela nesporně vyplývá z toho, že žalobce se nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu dne 19. 7. 2021 a ještě dne 17. 9. 2021, téměř po dvou měsících, se stále nacházel ve Velké Británii, kde hledal zaměstnání, které nakonec, jak uvádí v žalobě, našel až dne 4. 2. 2022. Pokud žalobce i přesto, že se rozhodl hledat zaměstnání ve Velké Británii, chtěl být nadále veden v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce v České republice, a tedy tímto deklaroval, že nadále chce, aby mu bylo úřadem práce v České republice zprostředkováváno zaměstnání, musel si být vědom toho, že za účelem právě možnosti zprostředkování zaměstnání ze strany úřadu práce bude nutné s tímto osobně jednat ve stanovených termínech, protože jen těžko bude úřad práce zprostředkovávat zaměstnání fyzické osobě, která se nachází v jiném státě a se kterou z tohoto důvodu nemůže dojít k osobnímu jednání, tedy ani ke zprostředkování vhodných zaměstnání z nabídky úřadu práce, které jsou zcela logicky ve valné většině nabídkami tuzemskými.

15. K námitce žalobce, že úřad práce nepřihlédl k důsledkům v podobě neplacení zdravotního pojištění od 19. 7. 2021, žalovaný uvedl, že úřad práce, jelikož nebyl prokázán vážný důvod zohlednitelný ve smyslu ust. § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, pro který se žalobce nedostavil ve stanoveném termínu k jednání o zprostředkování zaměstnání na úřad práce, postupoval zcela v intencích zákona o zaměstnanosti, kdy žalobce vyřadil ode dne 17. 9. 2021 (tedy právě ode dne nesplnění povinnosti uchazeče o zaměstnání) z evidence uchazečů o zaměstnání. Důsledek v podobě nehrazení zdravotního pojištění státem, není přitom důvodem, pro který by mělo být postupováno v rozporu s ust. § 30 odst. 3 zákona o zaměstnanosti.
16. K námitkám žalobce, že ve Velké Británii se zdravotní pojištění neplatí, občan je pouze evidován, aby mu byla poskytnuta bezplatná zdravotní péče, naproti tomu občan České republiky platit zdravotní pojištění musí, i když nemá žádný příjem, pak žalovaný uvádí, že žalobce, pokud nemá žádný příjem z výdělečné činnosti a přitom hledá zaměstnání, může být veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, přičemž právě za této situace je mu zdravotní pojištění státem hrazeno. Pokud však žalobce nesplnil povinnost uchazeče o zaměstnání a byl z tohoto důvodu z evidence uchazečů o zaměstnání sankčně vyřazen, je skutečnost, že mu po tuto dobu nebude státem hrazeno zdravotní pojištění, důsledkem jeho jednání, a nikoliv vadou právního systému České republiky.
17. Za zcela neoprávněné považuje žalovaný také tvrzení žalobce, že obdržel od úřadu práce zápis z jednání ze dne 26. 10. 2021, vyhotovený dodatečně referentkou úřadu paní T., bez jeho podpisu, a přitom s touto osobou nejednal, a že jednal s mladou úřednicí, která mu zápis z jednání nedala. Spisová dokumentace obsahuje protokol o ústním jednání ze dne 26. 10. 2021, přitom správnost a úplnost jeho znění osvědčil žalobce svým podpisem. V tomto protokole je uvedeno, že se jednání zúčastnil žalobce, referentka paní T. a také je zde citováno vyjádření žalobce. Protokol obsahuje podpis žalobce a není zde žádná zmínka o tom, že by byl vyhotoven jakkoliv dodatečně.
18. Námitka žalobce, že podmínka zaručeného elektronického podpisu při elektronické komunikaci vyřazuje miliony lidí z této komunikace, neboť většina jím nedisponuje, pak s projednávanou věcí nijak nesouvisí. Možno pouze dodat, že se jedná o námitku směřující proti zákonné úpravě, přičemž správní orgány jsou při svém postupu a rozhodování účinnou zákonnou úpravou vázány.

IV. Obsah správního spisu

19. Žalobce byl na základě písemné žádosti o zprostředkování zaměstnání ze dne 7. 6. 2021 zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání. Žalobce byl poučen o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání. Do žádosti o zprostředkování zaměstnání žalobce uvedl kontaktní adresu v Ústí nad Labem. Žalobci bylo předáno poučení uchazeče o zaměstnání, kde bylo mj. uvedeno, že ve lhůtě osmi kalendářních dnů uchazeč o zaměstnání oznámí a doloží osobně úřadu práce vážné důvody, pro které se nemohl na úřad práce ve stanovený termín dostavit.
20. Dne 9. 6. 2021 žalobce úřadu práce při jednání o zprostředkování zaměstnání sdělil, že plánuje odjezd do Velké Británie. Žalobce byl poučen o způsobu ukončení evidence. Dne 22. 6. 2021 žalobce při dalším jednání na úřadu práce opět sdělil, že plánuje odjezd do Velké Británie, ale nezná termín odjezdu. Žalobce byl opět poučen o způsobu ukončení evidence a byl mu stanoven další termín k jednání na úřadu práce za účelem zprostředkování zaměstnání na den 19. 7. 2021 v 9:00 hodin, což stvrdil svým podpisem. Ve stanoveném termínu se žalobce na úřad práce nedostavil.
21. Dne 24. 8. 2021 bylo vyhotoveno oznámení o zahájení správního řízení o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání a bylo zasláno na adresu žalobce.
22. Dne 6. 9. 2021 bylo s žalobcem doručení písemného oznámení v souladu s ust. § 24 odst. 1 a ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu na jeho kontaktní adresu zahájeno správní řízení ve věci jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce bez vážného důvodu tím, že se nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu. Žalobce byl poučen o právech a povinnostech účastníka správního řízení.
23. Dne 17. 9. 2021 byl úřadu práce doručen přípis zmocněnce reagující na zahájené správní řízení. V tomto přípisu zmocněnec uvedl, že správní řízení bylo zahájeno, ačkoliv úřadu práce bylo známo, že se žalobce nachází ve Velké Británii za účelem zabezpečení si zaměstnání, o čemž úřad práce informoval žalobce i zmocněnec.
24. Zmocněnec odkázal na ust. § 11 zákona o zaměstnanosti, dle kterého má fyzická osoba právo si sama svobodně zvolit a zabezpečit zaměstnání a vykonávat je na celém území České republiky, nebo si může zabezpečit zaměstnání v zahraničí. Odkázal také na čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, týkající se svobodné volby zaměstnání, a namítl, že zahájení správního řízení je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, jakož i snížení podpory v nezaměstnanosti bez uvedení důvodu snížení, neboť právě podpora v nezaměstnanosti umožňuje hledání zaměstnání. Dále uvedl, že byl žalobce v současné době přijat ke studiu anglického jazyka nutnému k začlenění do společnosti a přijetí do zaměstnání. Dle zmocněnce se jednalo o dostatečné důvody pro zastavení správního řízení.
25. K tomuto vyjádření zmocněnec přiložil kopii průkazu studenta žalobce za rok 2021/2022 v B. S. C., účtenku ze dne 1. 9. 2021 znějící na jméno žalobce, osvědčující zahájení kurzu angličtiny na této škole dne 13. 9. 2021 a ukončení dne 5. 7. 2022, s prominutou platbou, ve které je uvedena adresa žalobce v Londýně, a kopii plné moci ze dne 20. 6. 2021, ve které je uvedeno, že žalobce zmocňuje svého bratra K. V. k zastupování v celém rozsahu před úřadem práce.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

26. Přípisem ze dne 21. 9. 2021 zaměstnankyně úřadu práce, referentka úseku správních řízení, žalobci sdělila, že plná moc je vzhledem ke svému charakteru plnou mocí dle ust. § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu a na takové musí být úředně ověřený podpis, což není v daném případě splněno. Úřad práce tedy tuto plnou moc neakceptuje a písemným vyjádřením a dalšími písemnostmi doručenými na jejím základě úřadu práce se nemůže ve správním řízení zabývat. Písemné vyjádření přitom nebylo podepsáno žalobcem. Referentka paní T. vyzvala žalobce k odstranění vad podání. Popsaný přípis byl žalobci doručován prostřednictvím provozovatele poštovních služeb doporučeně do vlastních rukou na kontaktní adresu v Ústí nad Labem.
27. Dne 10. 10. 2021 byla úřadu práce prostřednictvím veřejné datové sítě bez zaručeného elektronického podpisu zaslána stížnost na postup referentky, ve které žalobce uvedl, že mu dne 8. 10. 2021 byl doručen výše popsáný přípis dne 21. 9. 2021. Žalobce namítl, že uděluje-li zmocnění pro celé řízení ve smyslu ust. § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu svému bratrovi, pak podpis na plné moci nemusí být úředně ověřený. Dne 12. 10. 2021 byl přípis stejného obsahu doručen úřadu práce prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Tento přípis je podepsán zmocněncem.
28. Přípisem ze dne 12. 10. 2021 vedoucí oddělení evidence a podpor v nezaměstnanosti žalobci sdělil, že jeho podání bylo vyhodnoceno jako stížnost na postup úřední osoby. Ke stížnosti vedoucí uvedl, že také právní útvar úřadu práce posoudil plnou moc ze dne 20. 6. 2021 jako udělenou dle ust. § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu. Jedná se o blanketní plnou moc pro budoucí řízení, pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu. V takovém případě zákonná norma stanoví, že podpisy plné moci musí být úředně ověřeny, což není v daném případě splněno.
29. Dne 26. 10. 2021 se žalobce dostavil na úřad práce a proběhlo s ním ústní jednání ve věci projednání jeho nedostavení se na úřad práce ve stanoveném termínu. Žalobce byl seznámen s předmětem ústního jednání, bylo mu umožněno nahlédnout do spisové dokumentace a učinit si ze spisu výpisky a kopie dokumentů. Žalobce uvedl, že se dostavil po obdržení písemného oznámení o zahájení správního řízení a poučení účastníka správního řízení. Žalobce byl opakovaně poučen o právech účastníka řízení. K předmětu správního řízení žalobce uvedl, že se ve stanoveném termínu na úřad práce nedostavil z důvodu odjezdu do Velké Británie za účelem hledání zaměstnání. Z tohoto důvodu pověřil bratra k zastupování vůči úřadu práce. Dokládá nyní písemnosti, ze kterých plyne, že má zdravotní a důchodové pojištění ve Velké Británii, a na základě toho by chtěl ukončit vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání k 30. 9. 2021. Žalobce byl úřadem práce poučen o ukončení dokazování v dané věci, a že bude vydáno rozhodnutí.
30. Žalobce úřadu práce doložil přípis britské instituce ze dne 30. 9. 2021, kterým bylo žalobci oznámeno, že byla schválena jeho žádost o přidělení čísla národního pojištění s datem registrace 1. 9. 2021. V tomto dokladu je uvedena adresa žalobce ve Velké Británii.
31. Dne 2. 11. 2021 vydal úřad práce prvostupňové rozhodnutí, kterým vyřadil žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce, kterého se dopustil tím, že se bez prokázání vážného důvodu nedostavil ve stanoveném termínu

- na úřad práce. Rozhodnutí bylo žalobci úřadem práce doručováno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na jeho adresu v Ústí nad Labem.
32. Dne 23. 11. 2021 žalobce zaslal úřadu práce mailové sdělení, ve kterém uvedl, že vzhledem k tomu, že od říjnové schůzky uplynula již dlouhá doba, chtěl by být informován, jak pokračuje správní řízení zahájené s jeho osobou. Žalobce požádal, aby veškeré informace byly zasílány na jeho adresu ve Velké Británii.
33. Dne 25. 11. 2021 bylo žalobci prostřednictvím veřejné datové sítě odpovězeno, že v jeho případě již bylo rozhodnuto a rozhodnutí bylo vypraveno dne 2. 11. 2021, zasláno na jeho kontaktní adresu v České republice. Žalobce do doby vydání rozhodnutí úřadu práce jinou adresu pro doručování nesdělil. Žalobce byl také upozorněn, že pokud chce do budoucna doručovat písemnosti na jinou, nežli jím uvedenou kontaktní adresu, má toto sdělit úřadu práce písemně. K tomuto mailovému sdělení úřad práce zaslal žalobci také oskenované napadené rozhodnutí.
34. Dne 27. 11. 2021 žalobce úřadu práce prostřednictvím veřejné datové sítě bez zaručeného elektronického podpisu zaslal odvolání proti napadenému rozhodnutí. V tomto uvedl, že dne 25. 11. 2021 mu bylo elektronicky doručeno napadené rozhodnutí se sdělením, že toto mu bylo zasláno na jeho doručovací adresu, ačkoliv on udělil úředně ověřenou plnou moc svému bratru, neakceptovanou úřadem práce, kterou se bratr prokázal dne 19. 7. 2021. Z uvedeného je zřejmé, že úřad práce mařil úmyslně součinnost s žalobcem, který se rozhodl hledat zaměstnání ve Velké Británii. Dále žalobce uvedl, že dne 14. 9. 2021 byl úřad práce dopisem zmocněnce informován o tom, že žalobce byl přijat ke studiu anglického jazyka, přílohou dopisu bylo zmocnění, průkaz studenta a osobní údaje studenta v angličtině, včetně jeho adresy, kam mělo být napadené rozhodnutí doručeno. Žalobce také namítl, že napadeným rozhodnutím byl porušen zákon, neboť jde o konstitutivní rozhodnutí a vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání bylo stanoveno zpětně k 19. 7. 2021. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu Ej 398/2004 přitom nelze konstitutivním rozhodnutím vyřadit z evidence uchazečů o zaměstnání a rozhodnout o odnětí hmotného zabezpečení zpětně za období před vydáním tohoto rozhodnutí. Dle žalobce k vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání mohlo dojít pouze k 1. 11. 2021 nikoli k 19. 7. 2021. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost a vrácení řízení úřadu práce k novému rozhodnutí.
35. K odvolání žalobce přiložil plnou moc ze dne 15. 6. 2021, s úředně ověřenými podpisy, kterou udělil zmocněnci k zastupování dne 15. 6. 2021 na dobu neurčitou pro veškerá jednání za svoji osobu. Dále přiložil pořadové číslo z vyvolávacího systému úřadu práce ze dne 19. 7. 2021 v 8:46 hodin. Přípisem ze dne 2. 12. 2021 vyzval úřad práce žalobce k odstranění vad podání, konkrétně doplnění jeho mailového podání ze dne 27. 11. 2021 o zaručený elektronický podpis či jiné jeho ověření, a to do 5 dnů ode dne obdržení této výzvy. Tuto výzvu úřad práce zaslal žalobci prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na jeho kontaktní adresu v Ústí nad Labem.
36. Dne 8. 12. 2021 zaslal žalobce odvolacímu správnímu orgánu mailové podání bez zaručeného elektronického podpisu, ve kterém sdělil, že se žalobce proti rozhodnutí úřadu práce odvolal a dotázal se, zda bylo jeho podání postoupeno.
37. Odvolacím správním orgánem bylo žalobci odpovězeno dne 13. 12. 2021, byl upozorněn na nutnost doplnění svých podání ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního

řádu a bylo mu také sděleno, že bylo telefonicky ověřeno na úřadu práce, že byl rovněž vyzván k doplnění mailového podání.

38. Dne 17. 12. 2021 žalobce zaslal odvolacímu správnímu orgánu, a rovněž úřadu práce, mailové podání bez zaručeného elektronického podpisu, ve kterém namítl, že mu dosud nebylo napadené rozhodnutí řádně doručeno na jím uvedenou adresu ve Velké Británii, kterou sdělil úřadu práce emailem a potvrdil při své návštěvě úřadu práce koncem září 2021. Žalobce namítl, že v době zaslání napadeného rozhodnutí byl prokazatelně ve Velké Británii a napadené rozhodnutí mělo být zasláno zmocněnci, který měl dvě plné moci, a to úředně ověřenou ze dne 18. 6. 2021, kterou úřad práce neakceptoval dne 19. 7. 2021, a písemnou plnou moc pro zastupování v celém rozsahu před úřadem práce ze dne 20. 6. 2021 bez nutnosti jejího ověření. Neakceptování úředně ověřené plné moci, a rovněž tak následné zmatky ohledně druhé plné moci nemohou jít k tíži žalobce. Žalobce požádal, aby bylo zařízeno odeslání napadeného rozhodnutí na jeho adresu současného pobytu ve Velké Británii tak, aby mohl podat řádné odvolání.
39. Dne 20. 12. 2021 úřad práce zaslal žalobci scan výzvy ze dne 2. 12. 2021 a znovu jej vyzval k odstranění vad podání. Dne 22. 12. 2021 bylo úřadu práce doručeno výše popsané odvolání žalobce, shodného znění jako mailové podání ze dne 27. 11. 2021, opatřené o originál jeho podpisu, spolu s přílohami.
40. Žalovaný přezkoumal dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu soulad rozhodnutí o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost tohoto rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání, a po přezkoumání předané spisové dokumentace shledal, že odvolání není důvodné a předmětné rozhodnutí jako zákonné potvrdil.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

41. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Účastníci zároveň ve stanovené lhůtě nevyjádřili k výzvě soudu svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
42. Podle § 26 odst. 1 zákona o zaměstnanosti „*fyzická osoba se zařadí do evidence uchazečů o zaměstnání dnem podání písemné žádosti o zprostředkování zaměstnání. Požádá-li fyzická osoba o zprostředkování zaměstnání nejpozději do 3 pracovních dnů po skončení zaměstnání nebo jiných činností, které jsou uvedeny v § 25 odst. 1, nebo činností, které jsou podle § 41 odst. 3 považovány za náhradní doby zaměstnání, zařadí se do evidence uchazečů o zaměstnání ode dne následujícího po skončení zaměstnání nebo těchto činností.*“
43. Podle § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti „*[u]chazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce (§ 31).*“

44. Podle § 30 odst. 3 věta první zákona o zaměstnanosti „[v]yřazení z evidence uchazečů o zaměstnání se provede dnem, kdy nastala některá ze skutečností uvedených v odstavcích 1 a 2.“
45. Podle § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti „[u]chazeč o zaměstnání maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže se nedostaví na krajskou pobočku Úřadu práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů [§ 5 písm. c)]“.
46. Podle § 5 písm. c) bod 7 zákona o zaměstnanosti se za vážné důvody považují mimo jiné důvody spočívající v jiných vážných osobních důvodech, například etických, mravních či náboženských, nebo důvodech hodných zvláštního zřetele.
47. Nejvyšší správní soud se v rámci své rozhodovací činnosti výkladem shora citovaných ustanovení již opakovaně zabýval, např. v rozsudku ze dne 30. 6. 2014, č. j. 4 Ads 124/2013-82, ze dne 3. 12. 2015, č. j. 7 Ads 268/2015-30, ze dne 28. 7. 2015, č. j. 6 Ads 109/2016-31, ze dne 4. 4. 2019, č. j. 3 Ads 349/2017-28, či v rozsudku ze dne 11. 5. 2021, č. j. 1 Ads 52/2021-31.
48. Žaloba je koncipována jako popis jednotlivých úkonů v rámci správního řízení, nicméně je z ní patrné, že žalobce nesouhlasí se svým vyřazením z evidence uchazečů o zaměstnání, neboť má za to, že jeho pobyt ve Velké Británii byl vážným důvodem k nedostavení se na sjednanou schůzku na úřadu.
49. Mezi stranami není sporu o tom, že žalobce byl dne 7. 6. 2021 zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání, žalobce hned při první schůzce dne 9. 6. 2021 oznámil, že plánuje odjezd do Velké Británie, stejnou informaci uvedl i při další schůzce dne 22. 6. 2021, nesdělil však podrobnosti, kdy tam pojede a za jakým účelem, byla mu předána žádost o ukončení evidence, další termín schůzky byl stanoven na den 19. 7. 2021, žalobce jej vzal na vědomí. Na schůzku se nedostavil, správnímu orgánu se ozval až zmocněnec žalobce, po oznámení o zahájení správního řízení, a to dopisem ze dne 14. 9. 2021, kdy zmocněnec doložil, že se žalobce od 13. 9. 2021 účastní kurzu na zlepšení anglického jazyka v Londýně.
50. Soud konstatuje, že správní orgány postupovaly správně, pokud shledaly, že se u žalobce o vážný důvod nedostavení se na schůzku nejednalo. Cesta žalobce byla předem plánovaná, ze schůzky se neomluvil, úřad práce kontaktoval až po dvou měsících od jednané schůzky jeho zmocněnec. Pokud žalobce předložil, že ve velké Británii studoval od 13. 9. 2021 do 5. 7. 2022, toto nijak nevysvětluje jeho nedostavení se na schůzku s úřadem práce dne 19. 7. 2021. Žalobce v žalobě tvrdí, že do Velké Británie odletěl dne 24. 6. 2021, bylo tedy v jeho silách se případně ze stanoveného termínu včas omluvit.
51. V minulosti Nejvyšší správní soud judikoval, že při vyřazení osoby z evidence uchazečů o zaměstnání je třeba hodnotit a řádně se zabývat všemi okolnostmi toho kterého případu (rozsudek ze dne 23. 7. 2008, č. j. 4 Ads 20/2008-58) a že je třeba tyto okolnosti vnímat ve vzájemných souvislostech, neboť po uchazečích o zaměstnání nelze požadovat dostavení se na schůzku i v případě překážky, k jejímuž odstranění postupovali přiměřeně racionálním, pochopitelným a omluvitelným způsobem (rozsudek ze dne 30. 4. 2014, č. j. 4 Ads 109/2013-28).
52. Ve věci projednávané Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 6 Ads 109/2016 byla řešena obdobná situace, tedy několikaměsíční studijní pobyt uchazeče o zaměstnání

v zahraničí a posouzení tohoto pobytu jako důvodu pro nedostavení se na schůzku na úřadě práce. V tomto případě Nejvyšší správní soud shledal, že téměř čtyřměsíční soukromý studijní pobyt v Austrálii by nepředstavoval vážný důvod nedostavení se na úřad práce ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku připomněl, že pomoc uchazečům o zaměstnání ze strany úřadu práce představuje dlouhodobý proces, jehož základem je vzájemná komunikace a spolupráce mezi uchazeči a úřadem. Taková spolupráce vyžaduje nutnost pravidelného setkávání pracovníků úřadu s uchazeči, což je reflektováno povinností uchazečů dostavit se na pobočku úřadu ve stanoveném termínu [§ 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti]. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že z kontaktního listu uchazeče o zaměstnání bylo zřejmé, že v relevantním období docházelo ke schůzkám v průměrném intervalu zhruba jednoho a půl měsíce. Téměř čtyřměsíční nepřítomnost stěžovatele v důsledku jeho pobytu v zahraničí tedy očividně mařila uvedené pravidelné setkávání mezi pracovníky úřadu a uchazečem o zaměstnání a jeho konečný účel spočívající ve zprostředkování zaměstnání, což stěžovatel měl a mohl vědět z dosavadního průběhu jednání s úřadem práce. Ačkoliv lze jistě ocenit stěžovatelovu snahu o zdokonalení se v cizím jazyku, nelze ji klást nad zákonný požadavek součinnosti s úřadem práce. Stále se totiž jednalo o soukromou iniciativu stěžovatele, při jejímž dojednání dostatečně nereflektoval požadavky na něj kladené zákonem o zaměstnanosti, hodlal-li využít služeb v podobě zprostředkování zaměstnání, popř. čerpat peněžitou podporu v nezaměstnanosti. Stěžovatel nemohl rozumně předpokládat, že v důsledku jeho sdělení, že odjel do zahraničí a vrátí se až za téměř čtyři měsíce, úřad práce po stěžovatelem jednostranně vymezenou dobu rezignuje na své zákonné povinnosti a nebude stěžovateli stanovovat schůzky.

53. Žalovanému je pak nutno přisvědčit, že zcela obecný, nekonkrétní a ničím nedoložený odkaz žalobce (poprvé uplatněný zmocněncem v dopise dne 14. 9. 2021), že si měl ve Velké Británii hledat práci, také nesvědčí o vážném důvodu pro nedostavení se. Tvrzení, že žalobci v dostavení se na úřad práce bránila také krizová situace ohledně Covid 19, se poprvé objevuje až v žalobě, je zcela obecné, žalobce nijak netvrdí, proč se vůči Covidu 19 nemohl na schůzku u úřadu práce dostavit, nevysvětluje, proč tuto argumentaci nevznesl v řízení před správními orgány, a nenabízí ani žádné důkazy v tomto směru.
54. Soud také dospěl k závěru, že není možné vyloučit, že se zmocněnec žalobce na schůzku dne 19. 7. 2021 dostavil na místo žalobce. Nasvědčuje tomu datace plné moci dne 20. 6. 2021, kopie pořadového lístku vydaného Úřadem práce v Ústí nad Labem dne 19. 7. (rok neuveden – pozn. soudu), v 8:46 hod. Žalobce ani jeho zmocněnec nezmninili v průběhu řízení před prvostupňovým orgánem, že by se zmocněnec na sjednanou schůzku dostavil, toto bylo uvedeno (bez zjevného důvodu a bez vysvětlení) až v odvolání ze dne 27. 11. 2021 proti prvostupňovému rozhodnutí.
55. V již zmiňovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 28. 7. 2015, č. j. 6 Ads 109/2016-31, soud uvedl, že i uchazeč o zaměstnání si podle § 33 odst. 1 správního řádu může udělením plné moci zvolit zmocněnce pro doručování. Podle § 34 odst. 2 správního řádu pak úřad práce písemnosti doručuje pouze zástupci, avšak s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, tj. např. dostavit se na úřad práce ve stanoveném termínu podle § 30 odst. 2 písm. f) ve spojení s § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti; v takovém případě je úřad práce povinen doručit

výzvu jak uchazeči o zaměstnání, tak jeho zástupci. Žalobce v projednávaném případě vzal stanovený termín na vědomí osobně, ještě před tím, než si ustanovil zmocněnce. Žalobce byl pak povinen se na schůzku dne 19. 7. 2021 dostavit osobně, pokud se dostavil jeho zmocněnec, mohla by mít tato skutečnost vliv na hodnocení vážnosti důvodu nedostavení se a včasnosti omluvy. Žalobce ani jeho zmocněnec však v řízení následně netvrdili, jaké jiné důvody by zmocněnec žalobce na úřadu práce dne 19. 7. 2021 tvrdil, než důvody, že žalobce se nedostavil z důvodu svého pobytu v cizině. V žalobě pak žalobce poněkud nekonzistentně tvrdí, že se zmocněnec dne 19. 7. 2021 na úřad práce dostavil toliko za účelem, aby ukončil evidenci žalobce jako uchazeče o zaměstnání.

56. Pokud se žalobce rozhodl hledat zaměstnání ve Velké Británii, a zároveň chtěl být nadále veden v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce v České republice, tímto deklaroval, že nadále chce, aby mu bylo úřadem práce v České republice zprostředkováváno zaměstnání, a musel si být proto vědom toho, že za účelem právě možnosti zprostředkování zaměstnání ze strany úřadu práce bude nutné s úřadem osobně jednat ve stanovených termínech.
57. Žalovaný pak správně zhodnotil, že sice prvostupňový správní orgán měl akceptovat předloženou plnou moc, nicméně vzhledem ke skutečnosti, že žalobce se o zahájení řízení o jeho vyřazení z evidence dozvěděl, s touto listinou se seznámil, bylo mu umožněno na toto oznámení reagovat, důvody své nepřítomnosti vysvětlit a doložit (což také učinil), následně bylo jeho odvolání akceptováno jako včasné a žalovaný se s jeho námitkami vypořádal, nedošlo v důsledku postupu správního orgánu I. stupně ke zkrácení práv žalobce, které by mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. K závěru o nezkrácení procesních práv žalobce nutno dodat, že veškerými podáními zmocněnce i žalobce se úřad práce, jakož odvolací správní orgán, řádně zabývaly, přičemž žalobci nebylo upřeno ani právo na řádné odvolací řízení. Ze správního spisu ani z napadených rozhodnutí nevyplývá, jaké důkazy správní orgány „nepřipustily“, žalobce tyto důkazy nespecifikuje konkrétně ani v podané žalobě.
58. Pokud žalobce namítal, že s vyřazením z evidence uchazečů jsou spojené nepříznivé následky, tomuto je nutno přisvědčit. Vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání má pro uchazeče dosti tvrdé právní důsledky, a to nejen v oblasti naplnění jeho ústavního práva na práci (čl. 26 odst. 3 Listiny základních práv a svobod) tím, že je mu odepřena pomoc při zajištění zaměstnání a eventuálně i hmotné zabezpečení v podobě podpory v nezaměstnanosti, ale i v oblasti účasti na důchodovém a zdravotním pojištění. Úmyslem zákonodárce při zakotvení možnosti vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání přitom bezesporu nebylo „trestat“ uchazeče za každé bagatelní pochybení, ale zajistit, aby výhod spojených s vedením v seznamu uchazečů o zaměstnání nemohly požívat osoby, které své postavení zneužívají a znemožňují úřadu práce vykonávat jeho činnost.
59. V projednávaném případě však pochybení uchazeč nelze hodnotit jako bagatelní, je zde jednoznačně dána proporcionalita mezi důsledky vyřazení uchazeče z evidence a závažností porušení povinnosti ze strany uchazeče o zaměstnání (respektive důvody, pro které povinnost porušil). Správní orgány nemohly zohlednit ve prospěch žadatele ani jeho předchozí součinnost, když se žalobce dostavil toliko na první a druhou schůzku, ani brzké najít si zaměstnání (toto našel až 4. 2. 2022), ani kontaktování

úřadu bezprostředně po zmeškané schůzce (srovnej případy řešené Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 6 Ads 242/2017, sp. zn. 1 Ads 52/2021).

60. Pokud žalobce odkazoval na rozhodnutí EJ 398/2004, tj. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2004, č. j. 7 A 83/2002-79, tento judikát se vztahoval ke starému zákonu o zaměstnanosti č. 1/1991 Sb., v současné právní úpravě je jednoznačně stanoven den, k jakému je uchazeč z evidence vyřazen, a to v ust. § 30 odst. 3 zákona o zaměstnanosti, tedy ke dni, kdy nastala některá ze skutečností uvedených v odstavcích 1 a 2, tedy například kdy se uchazeč na schůzku bez vážného důvodu nedostavil. Tato námitka tedy také není důvodná.
61. Obecné odkazy na porušení Úmluvy Mezinárodní organizace práce č. 88 (Úmluva o organizaci služeb pro zprostředkování práce) a Úmluvy Mezinárodní organizace práce č. 181 (Úmluva o soukromých agenturách práce) na hodnocení soudu nemohou nic změnit. Žalobce neuvádí, která ustanovení měla být porušena, obecně není žalobci upíráno hledat si práci v zahraničí, žalovaný však v napadeném rozhodnutí správně uvedl, že by muselo být prokázáno, že právě v době stanoveného termínu žalobci probíhalo jednání o možnosti zaměstnání, které zabránilo v dostavení se na úřad práce. Soud konečně dodává, že ani pokud by žalobce sám hledal aktivně zaměstnání v rámci České republiky, nepostačovalo by pro omluvu ze stanovené schůzky na úřadu práce prosté sdělení, že „si hledá práci“, proto se na schůzku nedostavil. Uchazeče by byl povinen sdělit, s jakým zaměstnavatelem v dobu schůzky jednal a toto jednání by bylo na místě také doložit (například pozvánkou k pohovoru, potvrzením potenciálního zaměstnavatele).
62. Nic nenasvědčuje pravdivosti žalobcova tvrzení, že protokol o ústním jednání ze dne 26. 10. 2021 byl dodatečně vyhotovován, ve spise se nachází tato listina, s podpisy úřednice, razítkem i podpisem žalobce pod informací, že jednání bylo zahájeno v 10:35 a skončilo v 10:45, protokol byl přečten, na listině se nacházejí oba podpisy i razítko. Pokud žalobce po jednání obdržel jedno vyhotovení bez svého podpisu (avšak s podpisem úřednice a razítkem), toto je běžnou praxí, vyhotovení obdržel žalobce toliko pro svoji potřebu. Žalobce pak ani nevysvětluje, kdy mu měl být dodatečně protokol předán, nesporně pravost svého podpisu na listině ve spise, nenamítá ani věcnou nesprávnost této listiny. Námitka tak není důvodná.
63. Pokud žalobce namítal, že úřad práce nezměnil jeho kontaktní adresu ani po zaslání plné moci zmocněncem dopisem ze dne 14. 9. 2021, k této námitce soud uvádí, že z pouhého potvrzení o studiu, ve kterém je žalobce označen adresou v Londýně, nelze v žádném případě dovodit jeho vůli zvolit si adresu pro doručování podle § 19 odst. 4 správního řádu.
64. Konečně žalobce namítal diskriminační povahu právní úpravy elektronického podpisu při elektronické komunikaci, resp. § 37 správního řádu; neboť toto neumožňuje všem účastníkům veřejné datové sítě svou záležitost (bez elektronického podpisu a příslušné platby) vyřídit, a umožňuje tak správnímu orgánu řízení ukončit, aniž by přihlédl k závažnému obsahu zaslání emailu. K tomuto soud konstatuje, že právní úprava jednotlivých možností komunikace s úřady nemá za cíl ztěžovat účastníkům styk se správními orgány, ale nastavit pravidla tak, aby mj. byla možná jednoznačná identifikace účastníků. Ze správního spisu je zřejmé, že správní orgány i na prosté emaily žalobce reagovaly, se všemi podáními žalobce a jeho zmocněnce se vypořádaly.

65. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto jí zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
66. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 2. března 2023

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně